

UNIREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an 180 Lei
Pe jumătate 90 Lei
In America pe an 2 dolari.

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIREA POPORULUI“, Blaj, Jud. Târnava-mică
Director: ALEXANDRU LUPEANU-MELIN

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 5 Lei a doua și a treia oră 4 Lei.

Stejarii noștri

De Emil Mesaroș
vice președintele Cercului cult.
»Valea Târnavelor«

Despre viața arborilor sau a pomilor se poate vorbi și scrie ca și despre viața oamenilor. Țăranul român știe acest lucru și de aceea adeseori îl auzim spunând, că: „omul e ca pomul“.

Intr'adevăr, omul și pomul seamănă mult între ei. Atât unul cât și celalalt are și părți bune și părți rele. Sunt oameni cari judecă bine, muncesc mereu și agonisesc mult în viața lor, ca și pomii buni cari înfloresc frumos, fac fructe multe și gustoase. În schimb, alții fac mai mult rău decât bine, întocmai ca merii și perii pădureți. Apoi cum nu este pădure fără uscături, așa nu este neam de oameni fără secături. De câte ori ajunge și omul coadă de topor, ca și pomul. Găsim oameni mândri și ușori la cap, dar sunt și arbori măreți, fără frunze, fără flori.

Oamenii și arborii mai seamănă și prin firea și făptura lor. Cu toții sunt voinici, sunt plini de flori și au fața frumoasă până sunt tineri, iar când au îmbătrânit cu toții gem sub greutatea anilor trecuți. Precum slăbește și îngălbinește omul de boală, tot așa se usucă de frunze și putrezește stejarul, când i-a secăt vлага din măduvă. Dar, pe când oamenii abia ajung vre o 80 de ani, arborii trăesc sute și mii de ani.

În România stejarul și castanul trăesc cel mai mult. Adese ori ajung 2000 de ani. În Italia trăesc și mai mult. Acolo este un castan care e gros de 50 metri jur-împrejur. Este un alt arbore care trăește și 8000 de ani, dar acesta nu crește decât în țăările mai calde și se numește Dracena.

Stejarul cel mai bătrân dela noi se găsește într'o grădină din comuna Vizantea-Mănăstirească din Moldova. Oamenii învățați au aflat că stejarul acesta abia a trecut de șase sute de ani. Are o grosime cât pot cuprinde 7 oameni cu brațele lor.

Sătenii de-acolo ne spun, că la umbra lui a poposit Ștefan cel Mare, când a fost înfrânt de dușman și tot aci și-a adunat din nou oștirea ca să bată pe păgânii cari ne cotropeau pământul.

Un alt stejar frumos aflăm în Oltenia, de patru sute de ani. În Ardeal avem trei stejari vrednici de amintit. Unul e în grădina Mitropoliei din Blaj, de 350 de ani și altul pe Câmpie cu 280 de ani. Al treilea e cunoscutul stejar „gorunul lui Horia“ din Munții Apuseni, de vreo 200 de ani.

Stejarii aceștia sunt mândria pădurilor noastre, precum și martorii celor mai grele lupte din viața noastră. Ei au văzut cum au omorât Grecii pe Tudor Vladimirescu și Ungurii pe Horea și Cloșca și cum au legat în lanțuri și i-au chinuit pe Avram Iancu, pân'a murit de durerea neamului său. Ei mai sunt inima și credința tare a bunului român. Șase sute de ani a suferit vijelia vremilor acela din Moldova și tot verde și viteaz a rămas ca românul moldovean. Trei sute și ceva au suferit acei din Ardeal ura și batjocura ungurească și azi tot ei sunt stăpânii Ardealului, împreună cu neamul românesc.

Iubiți stejari, noi, cari trăim azi sub cerul libertății, nu putem fi destul de recunoscători față de voi, când ne gândim că pădurile voastre au ocrotit pe părinții noștri, de dușmanii răi, cari le jefuiau și sufletul din ei. De aceea, totul ce putem face, e că vă dorim să trăiți încă multe sute de ani tot viteji. În Moldova să mai opriți odată năvălirea păgânilor la marginea pământului sfânt al lui Ștefan cel Mare, în Oltenia s'adunați din nou pandurii lui Tudor Vladimirescu și să puneți capăt atâtor nelegiuri din țară, iar voi ardeleni mai tineri: să păziți neincetat cu arma'n mână spre Ungaria neimpăcată.

De altă parte să spuneți streinilor învățați, cari vin să vă cerceteze, despre trecutul nostru sbuciumat și biruințele

voivozilor noștri. Spuneți că frunzele voastre au fost toate spintecate de gloanțele aprinse cari sburau peste lanuri și câmpii. Iar ca încheiere vorbiți-le de îndrăzneala noastră dela 1916 și-apoi de unirea și jurământul dela 1919, când am rupt pentru totdeauna cătușele cari ne-au sugrumat o mie și ceva de ani.

A fost omorât a doua oră. Lucrul s'a întâmplat în țara prigonirilor religioase, în Mexic.

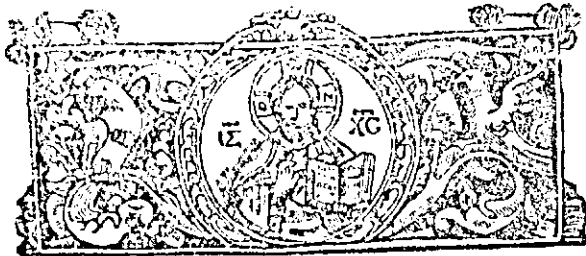
La începutul luni lui Februarie, deputatul Ernesto Real a fost condamnat la moarte, pentru că n'a voit să se supună legii de prigonire a bisericii catolice. A doua zi după aducerea sentinței, un detașament de șapte soldați l-a târât pe câmpul de exerciții al orașului și, la comanda ofițerului, au tras în el 7 gloanțe. Ernesto Real a căzut la pământ, iar soldații au plecat numai decât, fără să se mai intereseze de cel impușcat. Interesant e, că n'a fost de față nici un medic, „câinii“ de catolici doară n'au lipsă nici de medic, și astfel n'a avut cine constata, dacă osânditul a murit ori ba.

Așa s'a întâmplat că după câteva ceasuri Ernesto Real a început să-și revină, dar fiind că nici unul dintre gloanțe nu i-a atins inima, deputatul Ernesto Real s'a târât deci cu mare greutate până la orașelul apropiat Osunda, unde a intrat într'un spital.

Dar acolo nimeni nu l-a întrebat, ce e cu cele șapte rane. Abia după o săptămână medicul șef l-a întrebat de unde are acele șapte rane? Real a răspuns zâmbind, că a fost executat. Apoi a povestit toată întâmplarea, așa dupăcum s'a petrecut. Dar medicul șef, necredincios și ei și dușman al catolicilor, a făcut arătare poliției, iar poliția guvernului, care a poruncit ca deputatul Ernesto Real să fie impușcat a doua oră.

Zadarnic au protestat toți medicii orașului, zadarnic s'au adunat zeci de mii de catolici și au protestat, pe deputatul Ernesto Real l-au ridicat din pat, l-au pus pe o targă, l-au dus în grădina spitalului, și aceiași șapte soldați l-au impușcat a doua oră. De astădată bietul deputat apoi a și murit.

Italianii tot mai cuminți. De când conduce țara Italiei vestitul Mussolini, multe legi bune s'au adus în Italia. Așa de pildă s'a votat mai zilele trecute o lege, care scutește de a plăti atâtea dări pe capii de familie, cari au mulți copii.

Grăunțe sufletești

Ce trebuie să facem ca spovedania noastră să fie bună.

Pilda cea mai frumoasă de pocăință ni-a dat-o fără îndoială fiul rătăcit din sfânta evanghelie. Despre întoarcerea lui știm cu siguranță că a fost primită de către tatăl său. Urmează deci că dacă și noi ne vom pocăi asemenea lui, și noi vom fi iertați din partea lui Dumnezeu. Să vedem deci ce a făcut el.

Spune sf. evanghelist Luca despre el, că »venindu-și în sine«, adică aducându-și aminte de toate cele făcute, »a zis: câți argați ai tătâne-meu se satură de pâine, iară eu pier de foame! Întâiu așadară și-a cercat sau examinat conștiința, iar apoi i-a părut rău de cele făcute. »Sculamă-voiu și mă voiu duce la tatăl meu, și-i voiu zice: tată, greșit-am la ceriu și înaintea ta«, a zis apoi fiul rătăcit, adică și-a propus că nu va mai păcătui. Apoi s'a chiar dus la tatăl său și a recunoscut păcatele sale, adică s'a spovedit sau mărturisit, iar, drept *facere destul*, a spus: »Nu mai sunt vrednic a mă chema fiul tău: fă-mă ca pe unul din argații tăi! După toate acestea tatăl cel bun îl iartă, îl îmbrățișează și sărută pe fiul său cel pocăit, adică îl desleagă de păcatele sale și în sfârșit taie vițelul cel gras, se așează la masă și se înveselesc mâncând, ceea ce ar corespunde la sfânta cuminecătură.

Înainte de a fi fost deci deslegat de păcatele sale și de a se fi așezat la masa

veseliei, cinci lucruri a făcut fiul rătăcit; 1. și-a cercat sau examinat conștiința; 2. i-a părut rău de păcatele sale; 3. și-a propus că nu va mai păcătui; 4. și-a mărturisit păcatul și, în sfârșit; 5. și-a propus că va împlini orice canon îi va da tatăl său. Făcând și noi la fel, putem fi siguri că vom fi iertați. Să luăm deci pe rând aceste cinci părți ale spovedaniei:

I. Cercarea conștiinței.

Poate oare vreun medic să cureze pe cineva, înainte de a-i cunoaște boala? Abunăseama că nu. Întâiu îl cercetează cu deamănuntul, și numai după ce i-a cunoscut boala începe să-l cureze. Așa suntem și cu boala sufletești. Mai întâiu trebuie să cunoaștem boala, și numai după aceea ne putem apuca de vindecarea ei.

Iar boala sufletească numai atunci vom cunoaște-o, dacă ne vom cerceta cu deamănuntul conștiința. Dar tocmai această cercare le lipsește celor mai mulți dintre noi. Sunt oameni cari cunosc cu deamănuntul cele mai ascunse taine ale firii, cari cercetează și calculează mișcarea stelelor și a planetelor, cari cunosc de minune trupul omenesc și al animalelor, cari cercetează măruntaele pământului și afunziunile mărilor, sufletul propriu însă nu și-l cunosc de loc ori aproape de loc. Asemenea sunt acești oameni zidarilor, acelor cari zidesc casă fără temelie. Și iarăși, sunt alții cari cetesc sute și mii de cărți, dar în cartea sufletului lor n'au cetit poate niciodată, cu toată în lumea cealaltă nu vor duce din toate cărțile lor nici o singură carte afară de aceea una, care este conștiința lor.

Și de fapt, a ne cunoaște pe noi înșine este cel mai greu lucru din lume. De aceea încă Pythagora, unul dintre cei mari filosofi ai vechilor greci, a poruncit învățăceilor săi, să încerce a se cunoaște pe sine înșiși cât mai bine: »Cunoaște-te pe tine însuși« era vorba lui de toate zilele și aceste cuvinte le-au și scris învățăceii

săi pe o biserică vestită păgânească. Marele filosof roman Cicero mărturisește într-una din cărțile sale vestite: »După obiceiul pythagoreilor mă gândesc și mă examinez și eu în fiecare seară că ce am vorbit și eu în fiecare seară că ce am vorbit auzit și făcut peste zi«. Același lucru mă povestește Cicero și despre un alt filosof roman, cu numele Cato. Marele scriitor roman Seneca spune: »Imi fac silă și zădărnice mă judec pe mine însumi, — seara, când s'a stins lumina și ai mei se odihnesc, dormind un somn dulce. Atunci las să treacă pe dinaintea ochilor mei întreaga ziua trecută și examinez toate cuvintele și faptele mele; nimic nu ascund, nimic nu tac; mă pedepsesc dacă aflu că am greșit și zic către mine însumi: Ferește-te de a o mai face aceasta« (De ira I. 3. c. 36). Cetind acestea despre păgânii cei vechi, oare nu ne vom simți rușinați noi creștinii cari suntem prea leneși ca să ne cercăm conștiința?

Prorocul și regele David zice în psalmul său de pocăință: »Fărădelegea mea o cunosc și păcatul meu înaintea mea este pururea«. Și noi numai așa ne vom putea pocăi, dacă vom cunoaște multele noastre fărădelegi și dacă pe acelea le vom avea pururea înaintea ochilor noștri.

Cercarea conștiinței vom începe-o, ca orice alt lucru, cu o rugăciune, pentru că fără ajutorul lui Dumnezeu nu putem face nimica. Sufletul nostru este întunecat de mulțimea păcatelor. Precum nu putem afla un ac pierdut într-o odaie întunecoasă, așa nu ne putem afla nici păcatele dacă ne aprindem în sufletul nostru lumina Spiritului Sfânt. Dar nici ziua mare nu vedem tot ce este în odaia noastră, îndatăce străbate însă prin geam o rază de soare, vedem sute de mii de firicele de praf sburând prin aer. Să slobozim deci și noi prin geamul sufletului nostru raza de soare a Spiritului Sfânt și vom observa numai decât nu numai păcatele cele mari, ci și cele mai mărunte.

Foița „UNIRII POPORULUI“.

Casa veche

O casă veche pustiită
Imi stă în față mie-acuma;
Aicia îmi trăise muma,
Aici crescui și eu odată,
In cas'aceasta mult iubită

Și neuitată

Azi e 'nochită pe de-a'ntregul
Ferestrele-i sunt oblonite,
Grinzile îmi par cernite,
Părinții mi-au murit de mult...!
In curte până 'n brâu e sbejul.

Stau și ascult!

Un hamăt răgușit s'aude,
E-a cânelui care trădește,
Și care din somn mai trezește
Aceste ziduri scumpe mie.
Eu n'am nici frași și n'am nici rude
Să mă mângâe.

Boteș.

V. LUFABEȘ.

Glume țărănești

de Ion Adam

Oul de cal

Românul vinea dela câmp c'o căruță de bostani albi.

Țiganul întâlnește pe drum pe român și se miră de ce duce în căruță, că el pe semne nu mai văzuse niciodată dovleci albi.

— Da ce duci în căruță, românico?

— Oul de cal, măi țigane.

— Haoleo... ouă de cal!

— Uite cum vezi.

— Și se mănâncă?

— S'or fi mâncând ele, dar cine strică un ou de cal, așa numai pentru un gust.

— Dar ce faci cu ele?

— Măi... da prost mai ești, pesemne că tu nu mai vezi afară de sub căciulă, — nu te mai uiți cum trăesc și ceilalți oameni... De unde să iasă toată mulțimea de cai din lume, dacă nu din ouă de cal... Tu n'ai văzut cum se scot puii de găină?

— Cum nu, se clocesc ouăle...

— Ei apoi? tot așa se clocesc și ouăle de cal.

— Auzi minune? — vra să zică clocesc și epele?

— Cine are iapă, pune iapa să clocească... Cine n'are, mai clocește și singur până prinde la sămânță de cal...

— Și cum, asta românico?

— Apoi, uite, iei un ou de acesta și-l clocești nouă luni, pe nouă vârfuri de deal... și la nouă luni în loc de ou, încaleci pe bidiviu.

Țiganul aprins la față și mișcat până în lacrimi, se întoarce către român rugător:

— Ce n'aș face eu să am un call

— Lucru ușor, te duci la un român, împrumuți un ou de cal, îl clocești cum îți-am spus nouă luni, pe nouă vârfuri de deal... și după ce scapi cu cal, îi dai tu omului înapoi zece ouă pentru unul...

Țiganul, prefăcându-se incurcat, dă din colț în colț, până îndrăznește să spue românului:

— Dă-mi tu un ou, măi românico și te-o pomeni și pe cea lume.

Românul s'arată greoiu:

— Dă bre, știu eu... le-am cam săgăduit.

— Rupe de unde ști și dă-mi un ou...

— Apoi... hai să-ți dau unul atunci...

Își rânduește țiganul treburile casei, îndrumează feciorii să-i fie locul în toate și punându-și bostanul cel alb în desagă, se urcă pe un vârf de deal mai apropiat.

Stă țiganul călare pe bostan o zi, două, da vântul de pe zare da să-l ciurue, nu alta.

A patra zi când i-aduce nevasta mâncare la prânz, țiganul era tăiat de șale și zgribulit ca o barză apucată de iarnă.

Mănâncă țiganul ce mănâncă și-apoi uitându-se galeș la nevastă-sa, îi zice cu jale:

— Mai clocește și tu Pirando, că ești mai hierbinte...

Și când să se scoale țiganul, bostanul să

Rugăciunea cea mai potrivită pentru chemarea într'ajutor a Spiritului Sfânt este: »Impărate ceresc«, dar e bine ca, pe lângă aceasta, să mai zicem și următoarea rugăciune. »Dumnezeule, Spirite al adevărului, luminează-mi mintea, ca să-mi pot cumoaște toate păcatele; întărește-mi, Bunule, voința, ca să le pot plânge din inimă, să le pot mărturisi sincer și să am tăria de a putea începe și trăi o viață nouă. Ajută-mi Dumnezeule, cu harul tău preasfânt. Amin«.

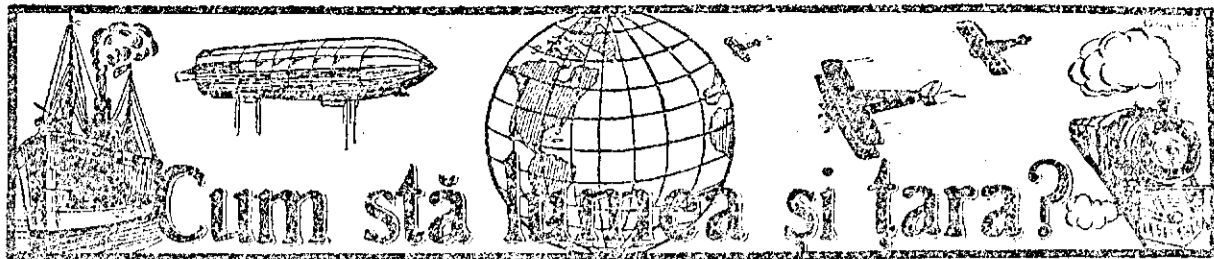
Iar pentruca să nu fim conturbați de nime, să ne retragem undeva în singurătate și acolo, slobozi de orice grijă și de orice sgomot, să ne rugămă din toată inima, iar apoi să ne cercăm conștiința.

Iuliu Maior.

Nu i-a ajutat Dumnezeu. Sunt la orașele mari femei destrăbălate, cari își câștigă banii din vinderea fetelor tinere, bărbaților stricați și necinstiți. O astfel de femeie locuia în casa Nr. 13 de pe strada Regele Ferdinand din Cluj, care și-a închiriat o cameră unei femei despărțite de bărbat și dedată la viața necinstită, cu numele Telch Pâiné. În camera acestei femei se întâlneau zilnic zeci de fete tinere, între 15 și 18 ani, cari își vindeau dragostea pe bani. Intr'una din nopțile trecute poliția a intrat în locuința aceasta, descoperind adevărate fărâdelegi. A deținut atât fetele cât și pe amândouă femeile destrăbălate, predându-le pe mâinile judecătorei.

Așa să-și lase sătenii noștri fetele la orașele mari, ca apoi să se strice pentru vecie și să se mai umple și de cele mai grozave boale!

A băut otravă în fața elevilor săi. Profesorul Bruck Leon dela școala medie evreiască din Budapesta, le explica elevilor săi, cum a murit marele filosof grec Socrate, bând otravă. Apoi scoase din buzunar un pachetel, îl desfăcu, iar praful îl puse pe limbă, zicând: »Uite, așa a înghițit Socrate otrava«. După câteva secunde profesorul cazu mort de pe scaun.

Ce mai e nou în politică

Legea cea nouă a cultelor. — Guvernul a făgăduit o schimbare împăciuitoare în planul d-lui Lapedatu. — Național-țărăniștii au ținut o mare adunare la Cernăuți. — Liberalii nu mai țin adunări în Ardeal.

Planul cel nou de lege a cultelor (bisericii) face încă și acum mare valvă în Ardeal. Credincioșii bisericii unite sunt foarte mâhniți și turburați, că prin acest plan se țintește o slăbire a bisericii, de care ascultă peste un milion și jumătate de Români. Această biserică a dovedit în întreg trecutul său cea mai înflăcărată dragoste de neam, iar preoții și cărturarii săi au fost totdeauna în fruntea luptătorilor pentru limbă și națiune. De aceea se simt azi uniții atât de greu atinși, când se încearcă chiar în țara de atâtea veacuri dorită și așteptată, o lovitură atât de grea, ca fărâmițarea ecleziilor și lăcașurilor lor de închinare.

Vom înțelege deci, de ce Arhierii bisericilor românești unite au îndemnat pe credincioșii lor, să înalte rugăciuni ferăinți la Tronul ceresc, spre a se putea găsi o cărure de împăcare, în împasul păgubitor nu numai pentru biserică unită, numită națională chiar de legile țării, ci și pentru întreg neamul românesc. Căci noul plan de lege, dacă ar ajunge la întărire așa cum s'a proiectat, ar porni cumplita furtună a luptelor religioase, cari cine știe la ce primejdii ar putea să ne ducă.

Duminecă în 26 Februarie, erau să se țină procesiuni în toate parohiile unite din Ardeal și Banat, ca un semn, că Românii uniți se lipsesc cu cea mai înflăcărare de credința și bisericile lor. Și au și sosit vești de pretutindeni, că poporeni s'au adunat cu cea mai adâncă însuflețire în jurul praporilor și a preoților lor, spre a porni la pacinicele procesiuni. În deosebi la Cluj, unde Românii uniți sunt zeci de mii, se pregătise o manifestație dintre celea mai impunătoare.

Dar Sâmbătă, în 25 Februarie, o telegramă sosită dela București, chiar deln Arhierii uniți, spunea, că guvernul a făgăduit o împăciuire și roagă pe Inalt Prea Sf. Sa Mitropolitul Vasile să în demne pe credincioși a nu mai face ieșirile cu prapori, căci lucrurile se vor aranja spre mulțumirea tuturor.

În urma acestei telegrame, Inalt Preasfințitul dela Blaj a dat o nouă circulară, prin care în nădejdea schimbărilor dorite din proiectul de lege, procesiunile au fost amânate.

Național-țărăniștii au ținut Duminecă în 26 o mare adunare la Cernăuți în capitala Bucovinei, unde au fost de

scapă la vale și-o ia rotogol din salt în salt, până dă într'un tufar. De colo... numai zdup un iepure. Fugea jigania dealungul costișei de mânca pământul.

Țiganul din vârful dealului fluera a pagubă și se căinează amar:

— Haoleo afurisitule... numai patru zile te-am clocit și fugi... mai ca un epure, — da-poi la nouă luni, cine dracu ar fi putut să te mai incalece!

In peșite

Intr'un sat era un flăcău bicisnic; se mai întâmplase c'avea și albeață pe un ochi, așa că nu avea multă trecere printre fete. De altfel muncitor.

Își făcuse din nimic doi vițeluși, o gonitoare și un bordei în pământ.

S'ar fi gospodărit el acolo, la locul lui, dar nu-l suferiau fetele nici pe departe.

Șapoi destul ca satul să-l iee pe om înainte cu răsul, că nu se mai poate scăpe de batjocură, nici în gaură de șarpe.

Tocmai târziu de tot și-a găsit și el un ajutor. — Vorba ceea: — fiecare pai își are umbra lui. În mulțimea batjocoritoare a oameștilor, a dat și el peste un creștin al lui Dumnezeu ca să-l ocrotească.

Românul acela milostiv, s'a gândit să-și căpătuească sufletarul într'altă parte.

Intr'o bună zi își ea prostul și pornește peste dealuri în peșite. Acum lui singur îi ve-

nea greu să și laude flăcăul. Pe drum, ce să vezi, întâlnește el un cunoscut vechiu.

Din două vorbe, s'au înțeles:

— Măi frate, de-oiu zice eu ceva de băet tu să te faci că cunoști lucrurile și să sai cu vorba și să-mi umfli laudele și să mărești toate spusele că doar-doar am momi o fată.

— Las' pe minel!..

* * *

Pornesc la socru.

La început, au luat lucrurile pe departe, până au ajuns cu incetul la nod.

Românul nostru aduce vorba așezat și cu incredințare:

— Cum vă spun, băetul n'are cum fi ma bun...

— Ce băet! — adaugă celalalt — pare tânăr de trup, dar la minte e judecat și cu scaun la cap ca un bătrân!

Și nu-i el chiar așa de tot lipsit: are doi juncănași, numai să-i pue la car.

Lăudătorul n-o slăbea:

— Tea! nu juncani, boi de muncă!..

— Văcuța lui își așteaptă ziua să fete.

— Văcuță? — vacă omule, să-ți umple hărdăul de lapte.

— Iată acum și-a făcut băetanul și căsuță,

— Vorba să fie, căsuță! și ele-s cogemite curți, palate dom'le boerești!..

O rotitorul lăsa vorba mai domol, încurcat în laude:

— Numai un cusur are și el: i s'a iscat

o pată, așa abia cât o sămânță de in pe ochiul stâng...

Da lăudătorul sare de colo, să-și facă slujba:

— Hm... ce pată omule, când el îi chior de-a binelea...

Adormiți ochi...

>Lingura mare strică

Dar drege fața

>Rușinos, rușinos... da-i sănătos

Proverbe.

Cei din sat sfătuesc pe țigan să nu mai fie așa hulpav la mâncare, să fie mai socotit că prea i s'a dus buhu de hămisit, de nesătul și câte altele..

— „De te îmbie creștinu la masă, nu te pune de-o dată așa hop... așteaptă să te poftască până'n trei ori și-apoi așază-te de ia din bucate. Nu de alta, — da ne faci satu de batjocură, ne dogorești obrazu“.

Îi venea cam greu țiganului să se lase de tabeturile lui, dar ce putea face!.. cată s'asculte că doar ar mai ieși din gura lunei

Odată... pornește el la un drum lung.

Merge o zi, două... merge nouă; dela o vreme mâncarea i se mântue. Ce să facă?... așa mai pe sub sară, s'abate pe la un sat ce venia alături cu șleahul, acolo cere loc de odihnă. la un român. Cela, om îngăduitor, îl primește

Când se'nseriază deabinelea, gospodarul se pune cu casa lui la masă.

față aproape 15 mii de cetățeni. Au vorbit dd. Maniu, Mihalache și alții.

În schimb, conducătorii Partidului liberal au declarat, că liberalii nu mai continuă cu adunările în Ardeal, sub cuvânt că nu mai vreau să agite poporul.

Ciocnire de vapoare

În apropiere de țărmurii Angliei s'a întâmplat, în săptămâna trecută, o cumplită nenorocire pe mare. Apele erau cuprinse de o ceață groasă, ca păcura. Prin această întunecime veneau față în față două vapoare, rusescul „Tovaris” și italianul „Alcantara”. Când s'au putut vedea, la câțiva pași, era prea târziu. Vapoarele s'au ciocnit cu putere grozavă. Oel italian a căpătat o spărtură atât de mare, încât s'a scufundat în câteva minute, cu marinari cu tot. Singur unul a putut sări în apele încoțuite și a fost pescuit de Ruși, dar a murit și acesta, de oboseală și de frigul îndurat.

Tălhării americane

Americanii sunt mari meșteri în toate. Dar nici în tălhării nu-i întrece nimenea. Tălhării din Europa, pe lângă cei de peste Ocean, sunt găinari mărunți.

Mai de curând, niște bandiți americani au atacat o bancă mare din Kansas City și au jefuit-o în chipul cel mai îndrăzneț, ziua în amiaza mare. Tălhării erau o ceață întreagă, înarmați toți,

Țiganul, tolănit într'o rală mai în spre ușă, pufăia din lulea.

— Ea vin de-apucă și tu o leacă, că de unde mănâncă unul, se poate îndulci și'al doilea.

Că-i câr, că-i mâr, că-i sucită, că-i învârtită... țiganul se tot codea... urma povăta celor din sat.

— Da luați dumneavoastră că eu mai adineaoarelele am stat la masă și multe dealde astea... sămânță de vorbă și răsad de zăbavă...

N'o pofti el romănu tocma pe țigan de multe ori, că țiganului de i-i foame cere singur... da să mai facă nazuri când îl imbii, nici nu-i de gândit.

Gazda ospătează frumușel, crezând de bună seamă că țiganul îi bufte de sătul.

I se scurgeau ochii bietului țigan căutând la mămăliga ce aburia pe masă. Îi lăsa gura apă; ar fi mâncat pe nemestecate.

Masa se ridică. Țiganul înghiția numai în sec, se bătea cu pumnul-n cap de ciudă că s'a uitat în gura celor din sat — dracu l-a pus să-i asculte!

Inoptează tot mai mult.

Ai casei se aciuiază carencotro: băeții pe cuptor, iar gospodarii pe laiță. Țiganului i-a așternut un țolic în tindă.

Intuneric și... sforăituri!

Se sucia țiganul nostru, se'nvârtia, da de dormit pace. Se svârcolia mai dihai ca un șarpe pilit — nici chip să adoarmă. Mămăliga, udătura, clefăiturile celor ce mănecase... toate îl chinuiau.

Cântase cocoșii de-a doua oră și el tot cu ochii zgâiți în intuneric. I se lipise mâțele de coaste de foame. Se ivia geană de ziuă și el tot nu închisese ochii. Într'un târziu, văzând că nu-l mai fură somnul, strânge tare din pleoape și zice cu ciudă:

— Da adormiți măcar voi ochi... bătuv'ar pârđalnicu, ori și vouă vi-i a mânca?

până în dinți cum se zice. Au intrat în palatul bancii cu armele ascunse, iar când s'au furișat în apropierea cassei cu bani, unul dintre bandiți a strigat cu glas tunător: Mânile sus! În aceeași clipă, spre fiecare funcționar s'a țințit câte-o țeve de revolver. Iar în holul adevă în sala cea mare, doi bandiți așezaseră o mitralieră și o țineau gata de împușcat.

În asemenea împrejurări funcționarilor ce puteau să mai facă! Au rămas încremeniți care pe unde se găsiu, și bandiții, curățind toate puicurile băncii, au plecat sănătoși, în automobile, ca boerii.

Altă mare lovitură au dat bandiții americani în apropiere de orașul Chicago. Șase fulgerați de aștia au oprit un tren de persoane și, trăgând salve de pușcă asupra călătorilor și a funcționarilor de tren, i-au înfricat pe toți într'atâta, că au putut să-i buzunărească cum au poftit. Dela călători au adunat vre-o 60 mii de livre, iar din vagonul de bagaje o ladă întreagă cu bani, pe cari îi trimitea o bancă la New-York.

Frig mare în America

Suntem în luna lui Mărțișor și iarna tot nu vrea să-și mai adune catrafusele și să plece în țările ei dela Miazănoapte. Par'că a imprilostit pe la noi. Dar nici pe aiurea nu-i mai rușinoasă. Telegramele dela sfârșitul săptămânii trecute spun, că în Statele Unite din America s'a lăsat un val mare de frig care a băgat în groază pe locuitorii mai săraci. Într'o singură zi au înghețat 6 oameni și iarna nici de o asemenea ispravă nu se rușinează.

Mitralierele dela St. Gothard

Oetitorii gazetei noastre știu despre ce mitraliere este vorba. Sunt mitralierele pe cari voiau Ungurii lui Horty să le strecoare în țara lor, pe sub mână, prin stația dela St. Gothard, în 6 vagoane, pe cari scria: părți de mașini. Și mai știm cu toții, ce vâlva se facuse în toată Europa, din pricina acestor mitraliere păcătoase.

Ungurii nu s'au cumișit însă, nici după ce au fost prinși cu mâța în sac și arătați cu degetul de către toate popoarele Europei, ca niște contrabandiști nerușinați și potrivnici contractelor de pace.

După rușinea ce-au pățit-o atunci, te-ai fi așteptat ca Hortyștii să plece frunțile ca niște vinovați ce s'au dovedit și să ceară iertare, făgăduind să nu mai facă așa ceva. Dar ții-ai găsit-o!

Frecușul ce li-s'a tras pe sub nas nu i-a singhisit cătuș de puțin, să facă o nouă boacăna și mai brează! Ei s'au apucat adică și au descărcat frumușel cele șase vagoane de mitraliere și, chipurile, ca să se arate ca oameni ai legii, au pus mitralierele în licitație, tot în țară la ei, după ce, precum spun, le-au stricat mai întâiu și le-au prefăcut în fier vechi. Toate acestea fără să aștepte judecata Ligii Națiunilor sau vre-o comisie internațională, care să supravegheze stricarea mitralierelor.

Au făcut, cum s'ar zice, ca lupul, care, după ce a fost prins cu oia în gură, s'a legat tot el că o și îngroapă, fără să muște dintr'ansa nici o jumăruță!

Acum din noua ispravă ungurească iarăș s'a pornit tărăboi mare și s'au burzului și s'feticii dela Liga Națiunilor, cari au putut să se convingă despre felul cum știe Horty să tragă lumea pe sfoară. Cică Ungurii vor fi supuși la judecată grea și li se va dicta o pedeapsă la cap!

Bulgarii cei batjocoriți își pun țara în rând

Vecinii noștri de peste Dunăre, la cari noi ne uităm totdeauna cam peste umăr, au publicat de curând cumpăna de venituri și de cheltuieli a țării lor. Din această cumpănă de numeri se vede că Bulgaria are cu 10 milioane mai mult la export decât la import. Adică: mărfurile vândute de Bulgari în străinătate au întrecut pe cele cumpărate de ei dela străini, cu 10 milioane!

Acestea 10 milioane, Bulgarii le-au făcut pe ouă, tutun și piei. Și pe alte mărunțisuri. Căci n'au nici petrol, nici vite și grâne, cum avem noi. Dar sunt oameni cruțători și cu bună socoteală.

Noi Românii ne mănecăm câștigurile și bogățiile țării cu mătăsuri, pudre (fainuri de obraz) și parfumuri.

Iar se aude de prepeștenii și de răutăți.

Telegramele vestesc mari revărsări de ape în Australia, vânturi ucigătoare în America, ape mari în Austria și în alte țări din Europa.

Vânt cumplit a fost și la noi în țară, în părțile Banatului. În gara dela Timișoara vântul a pornit 13 vagoane goale și le-a mănănat până la cantonul nr. 404. Au mai pornit duse de vânt și alte vagoane prin gările Cenad, Ferendia și Veranova. Uraganul a smuls din rădăcină copaci groși și a luat coperișele caselor, făcând pagube mari.

În Mexico au mai fost împușcați o mulțime de credincioși. Revoluția se aprinde tot mai tare.

Un sat fericit

În Cehoslovacia, aproape de munții Tatra este un sat, anume Plesinet, care poate să fie socotit ca cel mai fericit sat de pe pământ. În împrejurimile satului sunt păduri multe, așa că locuitorii se ocupă cu lemnăritul și cu deșăritul. Se mai găsește în hotarul comunei și un fel de peatră, numită mangan. Satul are venituri așa de frumoase, că deși în anul acesta a plătit 120 000 lei numai pentru școală, totuși are câștiguri întrecătoare.

Toți locuitorii satului capătă din pădurile satului lemne de foc pe întreaga iarnă, fără să plătească un ban. Nici un fel de dare comunală nu plătesc, așa că oamenii sunt foarte ușurați. Și au tot ce le trebuie.

Câte sate dela noi din țară n'ar putea să fie fericite ca și Pesinetul Cehoslovacilor, dacă oamenii ar ști să grijească mai bine de averele lor!

Patruzeci lucrători, îngropați sub dărâmături. Într'o mină (bașag) de cărbuni din New-Kensington (America) din nebișgarea de seamă a unui lucrător, s'a făcut o explozie, în urma căreia s'a dărâmat mina, îngropându sub sine pe 40 de lucrători.

O pildă frumoasă și vrednică de mare laudă.

Cu cât unii dintre frații noștri de sânge ne dușmănesc mai mult, cu atât rândurile noastre se strâng mai încheșat și mai gata de apărare. Ba credința noastră — prin obârșia ei adevărat strămoșească — capătă îndemnuri de a se arăta cât mai des prin fapte mari și vrednice de dânsa.

Pomenim via credință a credincioșilor gr.-cat. din Satu-Mare, cari cu o cheltuială de 20 milioane lei și mai bine, vor zidi nu peste mult timp o falnică biserică. Credincioși uniți din orașul Târgu-Mureș sunt gata și ei să-și zidească o biserică măreață, asemenea cu multe milioane.

Dar nu numai împreună, ci și ca singurați, credincioșii uniți dau dovezi de credință lor tare, adâncă și neclătită.

Numai un caz din cele multe pomenesc aci. Tânărul avocat din Zălau d. *Dr. Ioan Gheție* a dăruit bisericii române unite din această localitate suma de 250 mii lei, în bani gata, la mâna subsemnatului.

Acest domn, acum și mai mare prin fapta sa atâta de frumoasă, a dat o strălucită dovadă de sentimentele sale alese și de credința mare ce o are în suflet.

Dumnezeu să-l ocrotească cu bine, într-o viață lungă și fericită!

Prot. Truțașiu

Prințul Regent Nicolae a sosit acasă. Joi în 23 Februarie Alteța Sa Regală Prințul Regent Nicolae a sosit acasă din străinătate.

Ce face beția. Tânărul secretar de plasă Vasile Naghi, în vârstă de 26 ani, din Ocna Dejului, suferia de patima beției, din care cauză a avut mult de furcă cu superiorii săi. În seara de 21 Februarie s'a dus la săniat împreună cu prietinel său pe care-l avea ca oaspe, fiind și de astădată cam pus în rând. S'a slobozit pe un povârniș la vale, însă la o cotitură a alunecat și s'a lovit cu atâta putere de stâlpul electric, încât n'a mai putut zice decât: „Mi-a fost destul din lumea aceasta”, și apoi a murit. Prietinel său s'a rănit numai.

A murit episcopul unitar dela Cluj. Dumineca trecută a murit la Cluj episcopul unitar Ferencz Iozsef, în vârstă frumoasă de 93 ani, după ce a fost episcop 52 de ani. La înmormântarea lui, care s'a făcut Miercuria trecută, a luat parte întreg Clujul și toți predicatorii unitari ai Ardealului. I-s'a făcut paradă militară, după ce a fost membru al Senatului Român.

Tren prin Zahara. Zahara este cea mare pustie a lumii. Acolo nu plouă aproape niciodată, pământul e nisipos, nu curge nici un râu, iar vânturile adună nisipul și-l ridică în câte un loc de face din el adevărați munți. Omul nu poate trăi pe acolo, iar călătoria prin Zahara se face numai cu cămilele, cari se numesc corăbiile pustiei. Anul trecut niște francezi au străbătut această pustie cu automobilele, iar acuma s'au hotărât că vor face cale ferată prin Zahara. Intrebarea e însă că oare succedea-va ori ba?

Regina Iugoslaviei la noi. M. Sa Regina Maria a Iugoslaviei a sosit Duminecă la prânz în capitala țării, însoțită de principii Petre Dușan și Tomislav Andreiu, de principesa Olga și prinsepele Alexandru al Iugoslaviei. La halta Cotroceni au întâmpinat-o M. Sa Regele Mihai, Regina Maria, Regele George și Regina Elisabeta a Greciei, Altețele Lor Regale Principesa Elena și Ileana, I. P. S. Patriarh Regent Dr. Miron Cristea, Inaltul Regent G. Buzduganu și aproape întreg guvernul.

Prietinii ortodocșilor, Grecii. Călugării dela două mănăstiri românești de pe muntele Athos (sfânt) din Grecia s'au plâns Societății Națiunilor, că guvernul grecesc le-a expropriat pământurile, fără de a le da nici o despăgubire, pe când călugărilor greci le-a dat despăgubire.

Un tunel scump. Când au intrat Nemții în Ardeal ca să lupte împotriva României, au mers și spre Bucovina, că și de acolo aveau de gând să apese România. Atunci au sflerit ei muntele dintre Ilva Mică și Vatra Dornei, voind să facă legătură de tren între Ardeal și Bucovina. Muntele a rămas sfredelit pe o distanță de 180 metri, dar Nemții n'au avut vreme s'o zidească gaura și cu pietri, după cum e datina la tunele că așa se numesc aceste găuri făcute prin vre-un deal ori munte ca să treacă trenul prin ele.

După ce au ieșit Nemții din țară, guvernul român de atunci a hotărât, că va continua lucrările și s'a apucat să pietruiască tunelul. Nu s'au pietruit însă decât 18 metri, și încă cu piatră lăsată acolo de Nemți, dar cu toate acestea au cheltuit pentru acest lucru nu mai puțin de un miliard lei, adică una mie de milioane. Inchipuiți-vă D-Voastră, una mie de milioane lei pentru pietruirea alor 18 metri de tunel! Va să zică 180 metri de tunel, mai bine zis pietruirea acestora, îl va costa pe stat 10 miliarde lei.

O fabrică ascunsă de spirt. Poliția din Cluj a descoperit în pivnița casei Nr. 40 din piața Mihaiu Viteazu din Cluj o fabrică de spirt, care funcționează dela 1 Decembrie a anului trecut. Proprietarii ei sunt Alexandru și Leonte Rosenberg. Ei fabricau spirtul din zahăr și apoi îl trimiteau în Maramureș. Au fost globiți cu 500 mii lei.

S'a aflat leacul leprei. Medicii de boale de piele din Anglia susțin că ar fi aflat leacul leprei, care ar fi uleul lemnului numit hydnocarpus. Astăzi trăiesc în lume cam 4 milioane de leproși, cari s'ar putea vindeca toți în câțiva ani cu leacul acesta.

Și la Cernăuți este o fată care varsă lacrimi de sânge. Înainte cu câteva zile spitalul din Cernăuți a primit o bolnavă nouă, pe Maria Grünberg, care după naștere este evreică, dar după creștere și botez este catolică. Părinții i-au murit de vreme, iar ea a fost crescută de către o rudă de departe a ei, care, fiind catolică, a crescut-o și pe Maria în religia catolică. Maria este fată frumoasă și binefăcută, dar are un mare năcaz, o doare capu într'una. Înainte cu câteva zile a început să-i curgă sângele din degete, fără de a și-le fi vătămat cu ceva. Mai târziu a început să-i curgă sângele și din urechi, picioare, ba chiar și din ochi.

Cu astfel de prilejuri ea își pierde conștiința, apoi aude ceva zuzuit, ca de motor și apoi încep să-i curgă lacrimi de sânge. Apoi are vedenii religioase. Vede credincioși mulți cari, în frunte cu prapori, urcă dealul și se apropie de ceriuri. Îl vede pe Domnul Hristos și-i descrie hainele, fața și statura. După aceea

apoi adoarme și inima abia îi mai luoră. S'ar părea că e moartă, abia mai răsuflă.

Șeful spitalului din Cernăuți nu știe ce să-i facă, dar e de părerea că nu va muri nicicând în urma pierderii sângelui, pentru că oricât sânge perde, iară i-se face altul.

Tot o astfel de fată mai trăiește și în Ungaria în comuna Főrvás din comitatul Békés. Și din ochii ei curge sânge și se plânge de dureri reumatice. Înainte cu câteva săptămâni mamă-sa a postit nouă zile și s'a hotărât că-și duce fata la biserică. A scădat-o deci într'o cadă. Când era s'o șteargă, a observat că pe spate sunt niște pete mari. Uitându-se mai bine, a văzut icoana lui Isus și a bărbatului său mort. Venind și sătenii, au observat pe spatele fetei aceleași icoane.

A seos dracii din comuna Aiton. În comuna Aiton din apropierea Clujului era soră de caritate Ana Filip. Ea se dădea însă drept doctoriță și sfătuia pe bieteles muieri ce să facă ca să nu aibă copii. În forma aceasta ea a ajuns să-și câștige o avere destul de frumoasă.

Dar lăcomia n'are omenie. Ea a început să le tragă pe sfoară pe bieteles sătenice, a început să le caute în palmă, să vorbească cu duhurile și să alunge chiar și dracii din oameni. În sfârșit s'a aflat un om cuminte, care a făcut arătare împotriva ei, iară poliția din Cluj a arestat-o.

Câte focuri au fost în Galați în anul 1927. Grozav de multe, așa că s'ar putea numi orașul focurilor. În luna Ianuarie au fost 14, în Februarie 9, în Martie 9, în Aprilie 13, în Mai 13, în Iunie 6, în Iulie 11, în August 9, în Septembrie 10, în Octombrie 5, în Noembrie 10 și în Decembrie 14. Cu totul 123 focuri și pagube de 52 milioane. În anul acesta în Ianuarie 20, în Februarie 13, laolaltă 33 față de 23 câte au fost anul trecut în cele dintâi 2 luni.

Meseriile trec în mâinile străinilor. Țăranului nostru nu-i place să-și facă copii meseriași, îi lasă mai bucuros la plug, ori apoi face domni din ei. Rău destul, că în schimb străinii ocupă aproape toate meseriile. Așa de pildă la Cluj dintre 1038 de ucenici dela meserii 787 sunt străini, și numai 251 români, adică numai 24 la sută. Pentru ce să dăm noi banii meseriașilor străini, când îi putem da alor noștri?

Cinci sute de inecați. În noaptea de Sâmbăta trecută s'au ciocnit două vapoare chinezești și s'au înecat 500 de chinezi. Unii dintre ei au fost pescuiți și mântuiți de moartea în apă, dară mai târziu au murit în urma răcelii câștigate.

Troțchi a fost alungat de bolșevici. Lenin și Troțchi au fost întemeietorii și susținătorii bolșevismului în Rusia. Cel dintâi a murit, iar al doilea a ajuns în mare ceartă cu conducătorii ceilalți ai bolșevicilor, așa că în sfârșit l-au pedepsit cu surghiun (deportare) în Siberia. Zadarnic s'a tot apărat Troțchi, zadarnic a arătat că doară el este întemeietorul bolșevismului, n'a fost ascultat, ci l-au alungat din mijlocul lor oblu în Siberia. Troțchi ce era să facă, de silă ca de voie bună s'a dus. Ce e drept că bolșevicii au fost atât de complezanți, de i-au dat un vagon de durmit și l-au lăsat să ducă cu sine atâtea bagaje câte vrea. Și Troțchi a plecat, ducând cu sine 70 de cutii, pline cu tot felul de scumpeturi, așa că locuitorii orașului Frunze, unde va trăi de aici înainte, au rămas uimiți de luxul lui Troțchi, care a dus cu sine și un foarte frumos câine de vânatoare și o grămadă de puști de vânat, ca să aibă cu ce-și petrece vremea.

Pe ce se cheltuesc banii țării. O gazetă dela București arată, că la C. F. R. sunt 27 de inspectori, cari numai se plimbă și n'au nici oficiu stabil, dar cu toate acestea primesc la an leafă de 15 milioane lei. Câte un astfel de inspector capătă la lună plată de câte 40 mii lei și ori de câteori îi vine să călătorească, mai primește câte un adaus de 500 lei. In aceeaș vreme statul se plânge că C. F. R. lucră numai cu pagubă.

Oamenii cel mai bogați din România sunt: 1) Ioan Chrisovelon, care are o avere de cel puțin 80 miliarde lei, 2) ministrul dr. C. Angelescu, care se mai numește și regele petrolului român, 3) Aristid Blank, care câștigă la zi cam 100 milioane lei, 4) Eli Berkovici, președintele comunității evreiești din București despre a cărui bogăție nici membri familiei proprii nu-și pot da seamă 5) Mannoilescu-Strungă, vicepreședintele Camerii, 6) Ata Constantinescu, care are venit de cel puțin 100 milioane la zi și 7) prințul Stirbey, care încă este destul de bogat.

Cățelul și lada cu mărfuri. Zilele trecute s'a oprit un auto-camion înaintea prăvăliei lui Ioan Hertz din comuna Șoala de lângă Sighișoara. Șoferul l-a rugat să-i păzească până dimineața viitoare o ladă plină cu diferite mărfuri, că atunci vine s'o ducă mai departe. Lada era încuită bine, și servitorii lui Hertz au luat-o și au dus-o în magazie.

Hertz avea un cățeluș, care, de când au băgat lada în magazie, n'a încetat de a lătra în jurul lăzii aceleia. Tot lătra cățelușul, și apoi venea la stăpânul său, și, ca și când ar voi să-i spuie ceva, i-se tot plângea. Dela o vreme Hertz s'a dus după cățelușul, care acum și cu mai mare curaj a început să sară la ladă și să latre ca la un mare dușman al său.

Hertz atunci s'a hotărât să desfacă lada, dar a chemat și doi vecini ca să-i fie martori la caz de nevoie. Când colo ce să vezi! In ladă se afla un bărbat voinic, înarmat cu două revolvere și cu mai multe cuțite, care însă a fost prins numai decât, bătut sdravăn și predat poliției.

Vă puteți închipui bucuria cățelușului, dar mai ales a lui Hertz.

Revistă nouă. Cu data de 1 Martie a c. va apărea în orașul Beiuș, jud. Bihor, revista culturală, socială și religioasă: „Observatorul”.

Celea mai vechi case.

In Europa, celea mai vechi case găsesc în orașul Nurenberg. Aici sunt peste 1800 de case vechi de câte două și trei sute de ani. In zilele trecute, mai mulți americani bogați, au venit la Nurenberg, să cumpere căsile celea mai vechi și mai frumoase. Ei vreau să numere toate pietrele din pereți. Apoi să le dărime și să le ducă în America. Acolo le vor zidi iarăși cum au fost și le vor păstra ca pe celea mai vechi case din lume.

Cel mai mic tren din lume.

In A glia, între orașele Hythe și New Romney umblă trenul cel mai mic din lume. Trenul stă din o locomotivă și zece vagoane și cântărește numai 8 tone. Lățimea dintre șinele pe cari umblă este numai de 37 cm.

Deși este așa de mic, totuși in vreme de trei luni transportă aproape 200,000 de călători.

Ingrășemintele artificiale (chimice) și întrebuințarea lor

de Nicolae Pop
profesor de economie

(Continuare)

Cenușa de lemne conține în termin mediu 5—15% potasiu, 2—10% acid fosforic, 20—27% calce sau var și 3—24% magnezie. Ea este bună de preserat pe fânate, pășuni sau izlaze, trifoiuri, răsaduri ș. a.

Cenușerele, adică cenușa întrebuințată la fiertul și spălatul rufelor, săpunărit ș. a cari au servit la facerea de *leșii tari*, e mai săracă în potasă și sodă, dar este mai bogată în calce și gips, deci și ea are încă ceva preț. Cenușa dela cărbunii de lemn (mangal) și piatră, nu poate fi luată în considerare ca ingrășământ. Cenușa de lemn ori paie, ne trebuie pe 1 jug. cat. 100—200 kg. pe hectar 200—300 kg.

Funinginea sau stergia, deși este mai săracă în potasă, este mai bogată în alte materii fertilizante și nu trebuie desconsiderată în agricultură.

Cea mai mare parte a sărurilor potasice, ce se folosesc la noi ca ingrășăminte în loc de gunoiu, sunt de proveniență din băile de sare din *Strassfurt* (Germania) și *Caluj* (Cehoslovacia). Astfel de săruri potasice sunt: *Cainita*, *Carnalita* și *Silvinita*.

Am descris aici mai amănunțit ingrășămintele artificiale, pentruca cel ce va întrebuința, mai ales poporul, să știe că ce sunt acele, și din ce se fac. Voiu arăta în următoarele, ce anume ingrășăminte și în ce cantitate să folosim la deosebitele plante, pe care le cultivăm.

1. **Ingrășarea terenurilor (pământurilor) pentru grâu și secară.** Fiește care plugar ar trebui să-și îngrășe pământul destinat pentru sămănatul grâului și secarei cu ingrășăminte artificiale, *superfosfat*. Ingrășarea pământului pentru grâu și secară numai cu gunoiu natural, de grajd poate aduce cu sine căderea, sau culcarea holdelor până ce sunt în iarbă, înainte de a face și a se coace grăunțele. Nu vom avea nici paie cari putrezesc, nici grăunțe cari rămân seci. Întrebuințându-se superfosfatul, pe lângă, că și cantitatea paielor va fi sporită, *producția grăunțelor va fi cu mult mai mare; grăul nu va cădea, nu capătă ușor rugină și pălitură, boabele vor fi cu mult mai mari și mai grele și se vor coace mai repede pentru a putea fi secerate mai de timpuriu.*

La 1 jugăr sămănat cu grâu ne trebuie 200—250 kg. iar la un hectar 300—4000 kgr. superfosfat.

La 1 jug. sămănat cu secară pe pământ nisipos, ne trebuie 200—250 kg. *superfosfat cu potasiu*, 300—400 kg. la hectar.

2. **Ingrășarea terenurilor (pământurilor) pentru orz.** Acestor terenuri încă este posibil să li-se deie superfosfatul *toamna*. Li-se poate da și primăvara. In acest caz de multe ori nu are efect deplin, ne putând fi utilizat întreg, dar ce rămâne ne utilizat, rămâne în pământ pentru planta ce va fi sămănată după orz, care va beneficia ca mulțumită de această scumpă hrană. La 1 jug. ne trebuie 150—200 kg. la 1 hectar 240 kg. superfosfat.

3. **Ingrășarea terenurilor pentru ovăș.** Procedura la ingrășarea terenurilor pentru ovăș, e ca și cea pentru terenurile sămănaute cu orz.

La 1 jug. ne trebuie 200—250 kg. superfosfat, iar la 1 hectar 300—400 kg.

4. **Ingrășarea terenurilor pentru porumb (cucurus).** Aceste terenuri se gunoese, sau îngrășă cu băligar sau gunoiu de grajd, care le place foarte mult plantelor prășitoare (de săpat). Dacă însă, pe lângă gunoiul de grajd îi voiu mai da jugărului și câte 200 kg. superfosfat, hectarului 300 kg. în terenurile nisipoase superfosfat potasic, sau cu conținut de potasiu, înmulțim producția în măsură mare. Cei ce sămăna porumbul în cuiburi, ca în America, e de ajuns, ca în fiecare cuib, ca ocaziunea însământării, se pună și un puț de superfosfat, ca să obțină un rod surprinzător.

4 **Ingrășarea terenurilor pentru sfeclă, de nutreț și zahăr.** Acestor două feluri de sfeclă le place foarte mult superfosfatul, după care dau un rod extraordinar de mare. Ba ingrășământul artificial ce li-se dă, prin dezvoltarea puternică și repede a plantei o scutește și de insectele vătămătoare.

La sfeclă trebuie împrăștiat primăvara, înaintea arăturii de însământare, de fie care jugăr 200—250 kg. superfosfat, de hectar 300—400 kg; iar între săpatul și al doilea de fiecare jugăr 70—75 kg. de hectar 80—100 kg. salpetru de chili cu o astfel de ingrășare ajungem să obținem un plus de producție de 350—7000 kgr. de jug. la sfeclă de zahăr, iar la sfeclă de nutreț la un plus de producție de 7—9000 kg. la jug.

6. **Ingrășarea terenurilor pentru cartofi.** Cartofii au nevoie de foarte multe substanțe nutritive, așa că dacă dorim un rod înbelsugat, pământul trebuie bine îngrășat. In pământul îngrășat cu băligar sau gunoi de grajd putrezesc ușor, de aceea în timpurile din urmă, în culturile mari dn cartofi nu s'a mai îngrășat pământul cu gunoiu de grajd, iar dacă în unele părți se mai întrebuințează gunoiul, se împrăștie în schimb mai mult superfosfat, care înmulțește rodul cartofilor și îi scutește de putrezire. In cazul, când locul pe care se sămăna cartofii, nu a fost de mult îngrășat cu gunoiu de grajd, atunci în loc de superfosfat întrebuințăm la jugăr 200—250 kg. iar la hectar 400 kg. superfosfat în amestec cu sulfat de amoniu. Primăvara, înaintea arăturii se va împrăștia superfosfatul, sau superfosfatul cu amoniu. dacă nu arăm proaspet, îl împrășticm pe arătura veche, de toamna și-l grăpăm.

In America, pentru a apăra cartofii de putrezire, se împrăștie Ingrășământul artificial în cuiburi. In fie care cuib se aruncă un puț de pământ amestecat cu ingrășământ artificial și numai după aceea se închide, se acopere cuibul. Acest procedeu se practică și la noi, desi nu pretutindenea, nu numai pentrucă sporoste rodul, ci mai ales, pentrucă scutește cartofii de boale.

7. **Ingrășarea sau gunoirea viilor cu ingrășăminte artificiale.** Mica producție a viilor noastre se explică prin faptul, că nu gunoim sau îngrășăm viiele, ceea ce este foarte explicabil în regiunile unde sunt multe vii, și prea puține vite, astfel că podgoreanu nu are balegar sau gunoiu de grajd de ajuns.

Aceasta este cauza, că viiele negunoită nu produc decât 8—10 hectolitri must la jugărul catastroal, pe când prin o ingrășare mai bună ar putea da 50—60 hectolitri la jugăr.

O asemenea producție s'ar putea obține foarte ușor printr'o ingrășare sistematică cu ingrășăminte chimice sau artificiale, cari înlocuiesc băligarul la *terenurile nisipoase*, astfel, că la asemenea terenuri nici nu e ne-

voe de băligar, pe când la viiele de deal, se poate spori efectul băligarului prin îngrășăminte artificiale chimice. *La viiele de deal ajunge dacă le gunoim sau îngrășăm la fiecare 3 sau 4 ani cu băligar și dacă le presărăm din 2 în 2 ani cu câte 200 kg. superfosfat.*

La viiele nisipoase vom aplica în primul rând 300 kg. superfosfat potasic în intervale de 2 ani, și 100 kg. salpetru sau salitru de Chili în fiecare an. Superfosfatul potasic se întrebuițează numai la început în cantități așa de mari, căci mai târziu ajunge și în cantitate de 200 kg. Superfosfatul potasic se întrebuițează toamna după îngropatul viiei presărându-l în brazdele ce se formează între celea două rânduri.

Ingrijirea galițelor

O iarnă grea cum avem și în anul acesta, e unul dintre cele mai mari ne-cazuri și sărăcii pe capul omului. Frigul acesta, nemai pomenit, slăbește foarte mult atât pe om cât și vitele sale, dar mai ales porcii și galițele. Deaceea, voi căuta să arăt în câteva cuvinte — d-o-camdată numai despre găini — cum să le îngrijim, ca să nu slăbească și să nu înceteze a ne da ouăle lor scumpe.

Înainte de toate, trebuie să le ținem în locuri foarte curate. Cotețele unde stau ele, să fie curățite în fiecare zi de murdărie. Uneori trebuiesc spălate și din când în când varuite. Să băgăm de seamă și să le facem cotețe calduroase. Coperișul să fie întotdeauna de paie și nu de țigle sau de scândură.

Paiele țin mai multă căldură iarna și răcoare mai multă vara. Coperișul acesta e cel mai bun și pentru cotețele porcilor.

La nici un caz să nu lăsăm găinile să doarmă în grajduri, împreună cu vitele, că e foarte rău.

Găinilor trebuie să le dăm de mâncare în fiecare zi ca și la alte animale. Mâncarea cea mai bună sunt grăunțele de orz și de cânepă. Urzicile sunt cele mai bune — și verzi și uscate —, dacă le tăiem mărunt și le amestecăm cu puțină făină de orz și apă. E foarte bine să culegem urzicile cu flori și semințe. Durere însă că, atât gospodinele dela sate, cât și cele dela orașe, nu culeg urzici multe peste vară ca să aibă și iarna.

Mâncarea trebuie dată în vase curate. Apa să le-o dăm calduță și s'o schimbăm des.

Numai așa putem crește găini sănătoase, grase, ouătoare.

Pentru ca găinile să facă ouă și mai multe, trebuie să le dăm în fiecare zi odată grăunțe de orz, înmuiate trei ceasuri în apă caldă și sărată.

Dacă n'avem orz sau cânepă, le dăm grâu, imuiat în apă de var. Stingem un kilogram de var în 10 ori 12 litri de apă calduță. Apoi așezăm grăul într-o grămadă țuguiată și turnăm varul stins peste el. După aceea întorcem grăul de câteva ori, ca să se înmoaie toate grăunțele. Pe urmă întindem grămada și-o ținem așa până să usucă bine. Din grăunțele aceste, astfel pregătite, dăm cam de 2 sau 3 ori pe săptămână găinilor și căpătăm același rezultat bun ca și cu orzul și cânepa.

Dacă voim să îngrășăm găini, primul lucru e să alegem soiul cel mai bun.

Odată aleasă găina sau găinile aceste, le ținem într'un coteț cam întunecos, calduț și strâmt. Aci găinile vor avea un somn lung și liniștit, care ajută mult la îngrășat. Carnea lor va fi bună și gustoasă.

Puii dela 3 până la 5 luni nu sunt buni de îngrășat.

Timpul îngrășării e cel mult de 20 de zile. De mâncare le dăm de 2 ori pe zi și totdeauna la aceeași oră. Mâncarea cea mai bună e făina de orz ori de curuz, amestecată cu apă sau lapte. De beut să le dăm lapte cu apă și zahăr sau zăr cu zahăr.

Numai prin cunoașterea sfaturilor cari ne învață cum să îngrijim ce avem în jurul casei, ca să tragem foloase cât mai multe, ne vom ușura traiul de toate zilele. Numai prin muncă neîncetată, prin cunoștințe folositoare, prin cinste și omenie, România-Mare va deveni și România-Tare, așa cum trebuie să fie!

Cercul Cultural > Valea Târnavelor <

Emil Mesaroș
stud. în științe

FEL DE FEL.

Cel mai mare mâncător din lume

În Anglia, trăiește un om cu numele V. Walker. Acesta este cel mai mare mâncător din lume și a ajuns vrâsta de 106 ani. Se știe că bătrânii, cari ajung vrâsta de 90—100 ani, trăiesc foarte cumpătați. Walker însă duce o viață contrară cumpătului. Cele drept lucră mult, dar în aceeași vreme și mănâncă mult. Și anume, pe la 6 ceasuri deminează bea 2 cești de ceai, la 9 ceasuri bea o ceașcă mare de lapte, la 11 ceasuri mănâncă o bucată mare de pâine cu brânză și bea un litru de bere, la 1 ceas după amiază mănâncă carne, legume și prăjitură, la 4 ceasuri după amiază bea 2 cești de lapte și mănâncă o bucată de pâine cu unt și dulceturi iar la 9 seara mănâncă o mâncare bună de carne. În cursul zilei de mai multe ori mănâncă prăjituri, bomboane și dulceturi.

Dacă îl întreabă cineva cum a ajuns la aceasta vrâsta înaintată, răspunde: totdeauna am lucrat și am mâncat din belșug.

Mătasă de paianjen.

Mătasa cea adevărată este fabricată de viermii de mătăsă. Aceasta mătăsă este foarte bună și tare, dar este și foarte scumpă. Fabricarea pânzelor de mătăsă s'a lăsat așa de tare, că nici nu mai ajunge mătasa dată de viermii de mătăsă. De aceea oamenii își bat capul, să folosească mătasa făcută de paianjeni. Se știe, că paianjenii fac o pânză foarte fină, pe care o folosesc de culcuș. Prin țările calduroase, mai ales prin Africa și Australia, fac pânză așa de tare, că poți prinde o pasere cu ea.

Această pânză se poate folosi, fabricându-se din ea, cămeși, ciorapi, năfrâmi și altele.

Se crede, că nu peste mult, în prăvălii se vor putea cumpăra fel de fel de haine din mătăsă de paianjen, iar oamenii vor griji paianjenii așa cum grijesc și viermii de mătăsă.

Tăierea pădurilor din America

Celea mai întinse pământuri acoperite cu păduri, se găsesc în America. În multe părți, a trebuit ca oamenii să taie pădurile, pentru că să facă pământul bun de arat. Tăierea lemne-

lor nu merge greu. Mai greu merge scoaterea rădăcinilor și a butucilor din pământ și netezirea pământului. Mai ales pentru scoaterea butucilor s'au făcut fel de fel de încercări. Au început să scoată butucii punând sub ei dinamită. Iar acum ard rădăcinile până la celea mai mari adâncimi. Spre scopul acesta, așează deasupra rădăcinii o cratiță de oțel pe care este și un mic cuptoraș tot de oțel. Cu o mașină, vâra cuptorașul în lemn, fac foc și focul îl împing până în mijlocul rădăcinii, arzând toată rădăcina. După aceea pământul se netezește și se ară.

Iordau Vulcan în C. Am primit în 26 Ian. 1922 lei 65, pe cari, nefiind însemnat destul de lămurit pe cuponul mandatului, i-am introdus ca abonament la gazetă. Intrucât doriți deci calendar, trimiteți încă 20 lei și 115 lei ca rest de abonament pe 1928.

Versavia Brătian în A. Am primit banii, V'am trimis și calendarul. Reclamați la postă. Nr. 5 Vi-i trimitem, Nr. 12 încă n'a apărut.

Chiadea Ioan în V. Noi de aici trimitem gazeta regulat Joia, cel mult Vinerea. Numai posta e de vină dacă întârzie.

Blaj Teodor în C. Am primit abonament dela D. Voastră în 9. V. 1925 lei 100, în 4. IX. 1925 lei 120, alți bani noi n'am primit. Vă rugăm reclamați la postă. Se vede că banii s'au pierdut. Vă trimitem numerii 46—49 din 1927 ca să-i aveți.

O. Rul. în N. Datorați pe 1926 lei 5, pe 1927 lei 107, iar pe 1928 lei 180, total lei 292. Colaborarea D. Voastră e binevenită, intrucât scrieți la înțelesul poporului. Remunera însă nu o putem, deoarece încă nici redactorii acestei gazete n'au ajuns la situația fericită de a putea fi remunerați.

Mihăișca George în C. I. N. Am primit dela D. Voastră o scrisoare mai veche, din care e nu-am putut dumiri, dacă doriți sistarea gazetei ori ba. După ce pe 1927 mai restăți 20 lei, iar pe 1928 n'ați plătit nimic, rugăm să ne avizați că ce ați dorit, sistarea ori trimiterea mai departe a gazetei?

Mojoateca Petru în C. I. N. Aceeași întrebare V'o facem și D. Voastră, fiind abonat nou, încă un ne-ați trimis abonamentul.

Camil Nicoară în B. Ultima sumă ce am primit dela D. Voastră este în 16. II. 1927 lei 160. Așadar, precum vedeți, suma de lei 300 nu am primit-o. Vă rugăm reclamați la postă.

Preot Opreși Valer în F. Da. a fost o greșală Am îndreptat-o. Numerii ce-i aveți, Vă rugăm trimiteți-i înapoi, că avem mare lipsă de ei. Cei 450 lei, primiți în 16 Ianuarie 1928, i-am trecut în contul comisionarilor, abonamentul Sf. Voastre 5038 neachitat.

Soc. Sf. Pavel în B. Vă trimitem începând cu numărul 9 câte 13 exemplare. Din nr. 52. 1927 Vă trimitem cele 2 exemplare lipsă, iar din numerii 1 și 2 din 1928 câte un exemplar. Vă rugăm să ne scuzați.

Pădurean Vasile cantor în M. Am primit cei 180 lei.

Martin Vasile în P. Am primit cei 75 lei. Gazeta V'a mers până acum la Cicău p. Aiud. D. Voastră trebuia să ne avizați din bună vreme schimbarea adresei. Ne pare rău că n'ați primit gazeta, noi însă nu suntem de vină. Numerii cari Vă lipsesc Vi-i trimitem bucuroși.

Groza Ioan cantor în P. Nu avem idee, unde se va ținea adunarea asociațiunii cantorilor. Întrebați pe vreun cantor din vecinătate.

Evlavie Nan și Vasile Rotariu în P. Gazeta vă merge începând cu 1 Februarie 1928. De atunci sunteți socotiți abonați. Noi de aici trimitem gazetele regulat. Numerii pe cari nu-i veți primi, Vi-i trimitem, dacă ni-i cereți.

Pop Emil cantor în C. Am primit 150 lei, din cari am trecut în datoria pe anul 1925 și 1926 lei 65, iar 115 lei i-am trecut în abonamentul pe 1928 începând cu 1 Martie. Mai trebuie să ne trimiteți lei 35, ca să fiți achitat pe întreg anul 1928, Gazeta vă merge, începând cu Nr. 9 pe numele D. Voastră.

Voinea Iosif în D. Noi dela D. — Voastră n'am primit anul acesta nici un ban, decât pe 1927 lei 190. De aceea nu V'am trimis calendarul. Vă rugăm trimiteți banii și noi Vă trimitem și calendarul numai decât. Un

șir mărunț publicat odată costă lei 5, a doua și a ori câtea oră lei 4, Gazeta noi o trimitem de aici Joia.

Preot Ioan Oțoiu în C. Bani i-am primit. Noi gazetele le trimitem regulat. Posta e de vină că nu-o primiți Nr. 6 Vi l-am trimis acum a doua oră. Numeri din 1927 nu mai avem.

Sabau Ioan în Z. Noi de aici Vă trimitem gazeta regulat. Reclamați la postă. Nr. 5, 6, 7, Vi-i trimitem. Am rugat librăria să Vă trimită un catalog

Preot V. Câmpianu în S. Vă rugăm să ne scrieți lămurit, sub care număr merge gazeta la biblioteca română din Făltăleu sau Suseni ca să nu trebuiască să ețutăm prea mult. Aveți o datorie de 60 lei 1927.

Victor Mateș V. Abonamentul pe 1928 de Lei 180 l-am primit.

Grupă Iuachim în M. Pe Păpără Ioan l-am sistat, și gazeta merge pe numele D. Talc. Se poate că vredată s'o fi greșit.

I. Banciu în Oțele M. Bani, despre cari amintiți că i-ați trimis prin Banca Economică, încă nu l-am primit.

Crișan Gheorghe I. Istrato în B. Din banii trimiși 10 lei am trecut în datoria de pe 1925, 150 lei pe 1926, iar 80 lei pe 1927. Mai restăți pe 1927 lei 100, iar pe 1928 lei 180, Vă rugăm să ni-i trimiteți cât mai neurtăziat.

Oandrea Nicolae în V. Nu noi suntem de vină că-ți merg 2 numerii, ci D. Ta, Pentru că mai înainte te scriai Candrea Nicolae, iar mai nou Kandere Nicolae. Acuma am șters numărul 5113 în care te cheamă Kandere, rămânând numărul 3308 unde te cheamă Candrea.

Valentin Buziu cantor în C. Am reclamat la postă din Homorod. Noi trimitem gazeta regulat, Joia. Numeri cari va lipsesc Vi-i trimitem bucuros, dacă ni-i cereți.

Pr. Titu Domșia în V. I. Noi trimitem gazetele regulat iar ele ne vin tot regulat înapoi cu mențiunea »necunoscuți«. Cauza e că pe mandat n'a fost indicat și posta Bethausen, ori că nici așa nu îi suficientă adresa. Vă trimitem acum numerii ceruți și numărul 8 al celor doi abonații. Vă rugăm să cercetați la postă, cine a scris pe gazete »necunoscut« și să ne trimiteți adresa lor exactă.

Trifan Bogdan primar în B. Vă mulțămim pentru laudele pe cari ni-le aduceți. Fiți pe pace, de aici înainte Vă va merge gazeta regulat.

Ilie Câmpianu la fabrica de nasturi »Metan«. în M. Abonamentul de 180 Lei l-am primit în 10 Ianuarie 1928. Gazeta Vă merge regulat.

Fechete Ioan în S. Abonamentul de 90 Lei l-am primit. Gazeta Vă merge de aci regulat. Numai posta poate fi de vină că nu primiți gazeta. Numeri cari nu i-ați primit cari îi mai avem Vi-i trimitem.

Preot Vasile Bueșă în V. Suma de lei 180 abonament pe a. 1927 am primit-o.

Aurel Ioanette în C. Bani trimiși în suma de Lei 180 pe a. 1928 i-am primit și numerii ceruți Vi-i am expedit.

Dumbrăveni. Poezia trimisă nu-i destul de încheată și cam greoaie pentru o foaie populară. Indemânarea de versificație nu-ți lipsește. Mai încearcă și nouă trimite-ne versuri ușoare, apropiate de poezia populară.

Soaciu. jud. Sălaj. Ne pare rău că nu știm cine ne trimite corespondența despre adunarea »Cercului Cultural« la Sărăuad. Astfel nu putem lua notă!

Oficiului parohial gr-cat român. Iadara. Abonamentul pe 1927 în suma de Lei 180 l-am primit. Ceialaltii bani i-am predat destinațiunii.

Avel Pop N. Am primit 180 Lei abonament pe 1928. 200 Lei iam predat destinației.

Iosif Stoica în B. Chităm primirea abonamentului pe 1927 în suma de Lei 180.

Iacob Gașpar Ș. Prin Clarissimul Dr Coriolan Pop Lupu am primit 300 Lei, abonamentul D. Talc și al d. Petre Soșian pe anul 1918 și am început trimiterea gazetei pe adresa indicată.

Vasile Mircea în L. Am primit Lei 90 abonamentul gazetei pe 1/2 an.

Vasile Coman preot în P. Bani în suma 280 Lei i-am primit și gazeta o trimitem.

Redactor responsabil: IULIU MAIOR.

Pășune

De primăvară, vară și toamnă pentru 4000—5000 oi se află în județul Hunedoara, comuna Câmpu lui Neag p. u. Lupeni.

Informații se pot cere dela preotul V. Berinde și soții din Câmpu lui Neag.

(444) 1 3

Aviz

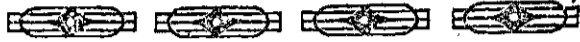
Pentru complectarea postului, de cassar devenit vacant, se publică concurs cu termenul de 1 Martie 1928.

Reflecții sunt rugați să-și formuleze pretenziunile, arătând și cauziunea ce o pot depune.

Cei cu praxă și absolvenți ai școlii superioare de comerț, sunt preferați.

Banca „PATRIA” Blaj

(231) 2—2

Cauți următorii numerii din „UNIREA POPORULUI”:

1. Anul 1919 întreg, dimpreună cu „Unirea”
2. Din anul 1920 numerii 1, 15, 26, 32—43, 45—47,
3. Din anul 1921 „ 11, 16, 32, 45
4. Din anul 1922 „ 5, 19, și 32
5. „ 1924 „ 9—11, 18—20, și 24

Cetitorii cari ar avea toți numerii ori barămi unii din ei și ar binevoi a-i vinde; să se adreseze, arătând și prețul acelorora,

Preaonoratului Domn
Ludovic Vida
protopop unit,
Careii Mari

459 1—2,

Stupi de vânzare

Din cauza plecării vând 40 stupi în coșnițe sistematice și țărănești, eventual și câte 1—2, cu preț foarte convenabil.

Laurenț Sărătean,
Spătaș, p. Blaj.

(459) 1—2

VITE ALTOITE

bine dezvoltate, varietăți garant.

Cl. I Lei 5000, mia Cl. II Lei 2500 mia, puteți de salcâm (acății) pentru împădurit L. 400, mia, pomi roditori de toate felurile se vând cu prețurile celea mai convenabile.

La expoziția horticolă a județului Turda din 13—17 Oct. 1927, premiați cu diploma medailă de aur, pentru pomi și vițe.

Catalog la cerere gratis.

Pepiniera de pomi și vițe altoite
Triteanu

gara Feldioara Răsboeni (Răsboeni Cetate) jud. Turda.

(457) 1—4

Mașini de freerat

Tractoare

Motoare Diesel

Mașini de moară

Prețuri de fabrică originale — Condițiuni de plată favorabile
Soc. An. Română pentru comerțul de Mașini Agricole.

Telefon: 151.

CLUJ, str. Reg. Maria 45.

Telegrame: Locomobil.

Tipografia Seminarului Teologic greco-catolic — Blaj

De vânzare Se vinde în comuna Veza, lângă Blaj, o casă cu loc de un jugăr

Casa de piatră, are 3 camere padimentate, deosebită culină de vară. Apoi grajd betonat, șură, fântână în curte și pomi în grădină.

Doritorii se vor adresa la

Administrația „Unirea Poporului”

Pentru 1200 L. primiți 100.000 L.

asigurând persoană bătrână la Societatea de Asigurări „America” în Turda

Cereț prospecte gratuit

Căutați agenți și reprezentanți în toată țara. (440) 3—4 Dăm provizii mari.

Vând casă în Blaj

aproape de gară, nr. 134. Două camere, o bucatărie, pivniță, bucatărie de vară, grajd, șură, grădină.

Inlesniri de piață.

Informațiuni la proprietar,

Mihail Ponecky,

(464) 1—3

frizer, Satu lung jud. Brașov.

DISTOL

vindecă sigur

GALBEAZA

la oi și vite mari

Feriți-vă de falsificări!

Numele „Distol” este imprimat pe fiecare bucată originală.

Feriți-vă de imitațiuni!

De vânzare la farmacia și drogueria

Depozit pentru Ardeal: Drogueria

Francisc Gergely Ssor

CLUJ, Piața Unirii 21.

(21) 1—10